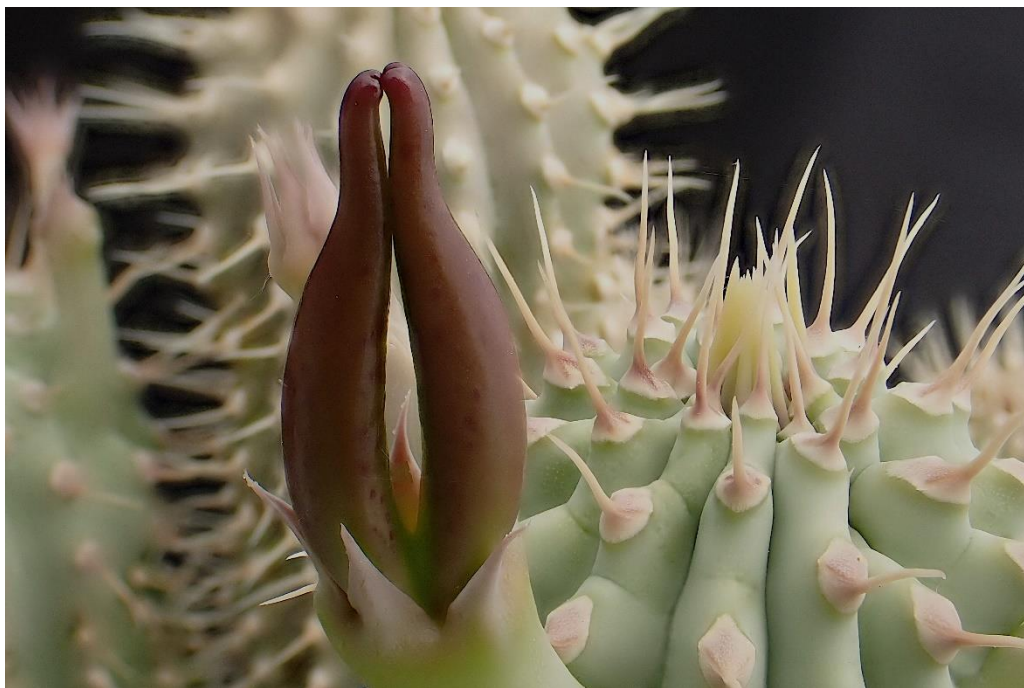

NOVIOCACTUM

Digitale nieuwsbrief van de afdeling Nijmegen van
Succulenta

Jaargang 7 nummer 8, augustus 2022

Een beginnende dubbele zaadpeul aan mijn Hoodia op 8 juli 2022

SAMENSTELLING BESTUUR VAN DE AFDELING NIJMEGEN

Theo Heijnsdijk
voorzitter

0487 – 542704
th.heijnsdijk@gmail.com

Johanna Jongekrijg
penningmeester

0485 - 880300
johannajongekrijg@gmail.com

Riet Maessen
secretaris

024 – 3440425
rietmaessen@xs4all.nl

REDACTIE NOVIOCACTUM

Theo Heijnsdijk

0487 – 542704
th.heijnsdijk@gmail.com

Contributie: € 20,- per jaar (huisgenootleden € 10,- per jaar)
gironummer NL12ABNA0805932216 tnv J. Jongekrijg en/of
T. Heijnsdijk.

Bijeenkomsten:

Bij YUVERTA opleidingen, Marga Klompélaan 37, 6532 SB,
Nijmegen. Aanvang 19.30 precies.

Afdeling
Nijmegen

succulenta

Koninklijke Nederlandse vereniging van liefhebbers
van cactussen en andere vetplanten

Uitnodiging

Dinsdag 2 augustus gaan we op 'kasbezoek' bij Johanna Jongekrijg, Mgr. Nolensstraat 15, 5431 WK Cuijk. Welkom vanaf 19.30 uur.

In september kunnen we waarschijnlijk weer op de school terecht. Een datum hebben we nog niet doorgekregen. Hou de e-mail in de gaten

Theo

Verslag

Kasbezoek op 5 juli aan Ben Groen in Bennekom

Al vroeg staan Truus en Gerard voor de deur, want dan zijn we op tijd op de plaats van bestemming. Nia en ik stappen in en we vertrekken direct. Ook al geen minuut verloren. We steken de Waalbrug over en rijden vliegensvlug de autoweg op richting Rotterdam. Terwijl Gerard rijdt houd ik de vooraf ingestelde tomtom bij. Nu kan ons niets meer van het pad voeren.

Ben heeft al eens eerder het woord prairietuin laten vallen. We zijn dus erg benieuwd hoe dat oogt. Veel grassen en droogteminnende planten, vermoed ik.

Keurig volgens Monsieur Tomtom, maar het is een Amerikaanse navigator, zegt Gerard, arriveren we op Heelsumseweg 49. De voortuin ziet er verzorgd maar weinig verrassend uit. Hortensia's en dan veel exemplaren van dezelfde soort. Ik wist niet dat hortensia's prairiestruiken waren. We kijken of we al iemand zien maar kennelijk zijn we de eersten. Mooi. Nia belt aan en een mevrouw doet open. Ze kijkt ons verbaasd aan. We zeggen dat we voor de tuin komen van Ben. Maar er woont geen Ben. En ook niet in deze straat hoor, zegt de mevrouw. Vreemd, toch maar even het adres controleren. We blijken in de straat met de juiste naam en voor het huis met het juiste huisnummer te staan. Maar in de verkeerde plaats. Ha ha, wat een bak.

Hetzelfde adres in Bennekom heeft een verrassende tuin. Een stuk van de drukke weg opent zich een open plek tussen de hoge bomen. Pluimen en aren in pasteltinten bewegen als golven door de tuin. "Twee jaar geleden aangelegd", zegt Ben. "De grassen hebben inmiddels zoden en pollen gevormd. En dat onderdrukt onkruiden,"

Ook andere planten zijn prairie-achtig, zoals de lichtroze prikneus (*Agrostemma coronaria*) die later werd ingedeeld onder het geslacht *Lychnis* (en ook wel *Silene*). Kweekvormen van bekende kruidachtigen geven een kleuraccent aan de tuin:

Vingerhoedskruid (*Digitalis*), ijzerhard (*Verbena bonariensis*), compacte, 'lichtgevende' margrietten en kattenstaart (*Lythrum salicaria*) op gewoon droog prairiezand maar in de rest van Nederland beter bekend van moerasoeveren.

In de kas die in elkaar is geklonken met popnagels treffen we de vetplanten en andere twee jaar geleden zelf gezaaide mesems aan. Zo staan er tientallen soorten op een miniem oppervlak. De kas blijft hoogstwaarschijnlijk achter als Ben binnenkort naar Cuijk verhuist, waar nog een andere liefde roept.

In de tuin groeit ook doorwaskervel (*Smyrnio perfoliatum*). “Het zaad is niet in de handel verkrijgbaar”, zegt Ben. “Dit is het enige”, en hij stopt wat geplukte zaad van deze schermbloemige in een zakje.

Even later zitten we aan koffie, thee en taart, gevolgd door een rood wijntje en sapjes. Een mooie avond, maar we zijn met Gerard en Truus en die hebben de langste weg terug naar huis. We vertrekken en als we enkele honderden meters onderweg zijn voel ik mijn telefoon niet meer in mijn broekzak. Waar is die? Ik stap snel uit en loop terug naar het huis. Daar steekt net een randje uit tussen de kussens van de bank waar ik zat. De spanning in de ontspannen avond is weer gezakt. We komen voldaan thuis.

Jac Niessen

Hieronder en op de volgende bladzijde wat foto's van het kasbezoek. Ze geven een indruk van de tuin én van de bezoekers.

Partner van.....

Kas(huis)bezoek in juli 2022

Wanneer het weer zover is dat – 's zomers – de kasbezoeken beginnen ga ik meestal met goede zin mee. De inhoud van de plantenkas bekijk ik op een afstandje, de eventuele tuin krijgt een belangstellende blik (geen namen dat weet u).

Maar als we naar een nieuwe locatie gaan ben ik extra nieuwsgierig. Het huis en de inrichting vertellen immers veel over de bewoners.

In juli reden we samen met onze chauffeur Lieda naar een voor ons nieuwe locatie in Bennekom. Op de oprit de auto direct maar draaien. Dat is voor straks makkelijker, was het wijze advies.

Enkele impressies

De binnenkomst was meteen interessant, twee mooie oude prenten links. 'gekregen van een heel goede vriendin' zei Ben trots. Rechts een bijzondere klok. Vervolgens kregen we een rondleiding door het huis door de trotse bezitter ervan. Alles was netjes aan kant want het huis zou binnenkort in de verkoop gaan. In de woonkamer ontdekte ik een wedgwood (koffie)servies. Het kwam me bekend voor, ik had hetzelfde servies. In de vitrinekast in de hoek staan Ben's kostbaarheden: aardewerk van een bijzonder merk met vlinder, en andere mooie objecten waar hij aan verknocht is. (zie foto van het internet).

Ik kwam te zitten in een makkelijke stoel recht tegenover een prachtige Japanse prent. Zachte kleuren met zachte bewegingen

geschilderd. Ik ben er dol op Japanse kunst en mijn blik ging over de koffie en lekkere taart steeds naar de bijzondere prent. Later ontdekte ik een tweede prent.

Mijn moeder hield van antiek. Zij kocht lang geleden een mooie secretaire. In de hoek bij Ben stond precies zo'n exemplaar. Prachtig in zijn vel. Dit type kast heeft ook iets geheimzinnigs. Na opening van de grote klep zie je allerlei laatjes en deurtjes. De meubelmakers maakten in vroegere tijden prachtige, ingenieuze meubels. De bewondering hierover is blijvend, ook in onze tijd. Van de tuin herinner ik mij het mooie wuivende grasperk. Ik probeer mijn partner te verleiden om dit ook in onze tuin aan te leggen. Jammer genoeg is hij heel standvastig in zijn 'nee' positie.

Maar wie weet....

Ben gaat verhuizen, nieuwe toekomst tegemoet. Hij laat een mooi huis met veel herinneringen achter.
U ziet mijn nieuwsgierigheid is groot.....

Loes Jap-Tjong

Mijn Hoodia's

In 2003 hadden we een hoodiasoort in de zaaiwedstrijd van onze afdeling. De zaden waren onder de naam Hoodia bradeyi geleverd door Ludwig Bercht. Als je op die naam googelt, krijg je slechts één treffer. Die gaat naar een Hongaarse website en daar vind je een foto. Verder niets. Ik vraag me af of er misschien sprake is van een schrijffout en dat het Hoodia bainii moet zijn. Die wordt gezien als synoniem van de welbekende Hoodia gordonii. Dankzij mijn zaaiadministratie kan ik zien dat 18 van de 25 zaadjes die ik had, opgekomen zijn. Uiteindelijk heb ik vijf exemplaren overgehouden die allemaal sinds vorig jaar ook bloemen ontwikkelen.

Nu komen Hoodia's uit Namibië en Zuid-Afrika. Ze behoren tot de aasbloemen en de bestuiving daarvan door vliegen is een uiterst ingewikkeld proces, waar in ieder geval vliegen van de juiste grootte en het juiste gedrag voor nodig zijn. Bestuiving door mensen lukt alleen met vaste hand en een fijn pincet onder een microscoop.

Groot was dan ook mijn verbazing toen zich begin juli plotseling de kenmerkende dubbele zaadpeul van aasbloemen aan een van

die planten begon te ontwikkelen Zie de foto van 8 juli op de voorpagina.

De peulen groeiden snel. Op 20 juli was de groei er wel uit. De lengte van een peul van de splitsing tot de top was toen 16 cm.

10 juli

13 juli

20 juli

En nu maar wachten tot ze open beginnen te splijten. Dan moet je er snel bij zijn, want net als bij de paardenbloem kiezen de zaden bij het minste zuchtje het luchtruim en gaan dan aan miniparachutjes op weg naar een nieuwe bestemming.

Theo